

ETNOKOREOLOG MIRKO RAMOVŠ 60-LETNIK

Sredi oktobra so se zbrali od vseh strani, sedANJI in nekdanji člani in članice AFS France Marolt, da bi čestitali svojemu umetniškemu vodji Mirku Ramovšu k 60-letnici, ki jo je praznoval 5. oktobra 1995. Vodenje te ugledne skupine pa ni edina dejavnost jublanta.

Po maturi na klasični gimnaziji se je vpisal na slavistiko in po diplomi pet let poučeval na šoli slovenščino. Ker se je že kot študent pridružil omenjeni folklorni skupini in se je kmalu pokazalo, da ni samo nadarjen plesalec, ampak ima tudi umetniške in pedagoške darove, je postal pomočnik Marije Šuštar, ki je takrat vodila skupino. Po njeni upokojitvi je bil leta 1966 sprejet v Glasbenonarodopisni inštitut in se od tlej poklicno posveča raziskovanju slovenskega ljudskega plesa. Že 30-let vodi v inštitutu etnokoreološki oddelek in si je s svojim delom pridobil ugled tudi v strokovnih krogih zunaj Slovenije.

Otrok skromne obrtniške družine je ostal tudi sam skromen, nezahteven, neumorno delaven, pripravljen pomagati, kjer more, predan svojemu poklicu, v katerem vidi poslanstvo v službi naroda in znanosti, ter idealni delovni tovariš, pokončna osebnost, slovenski poštenjak.

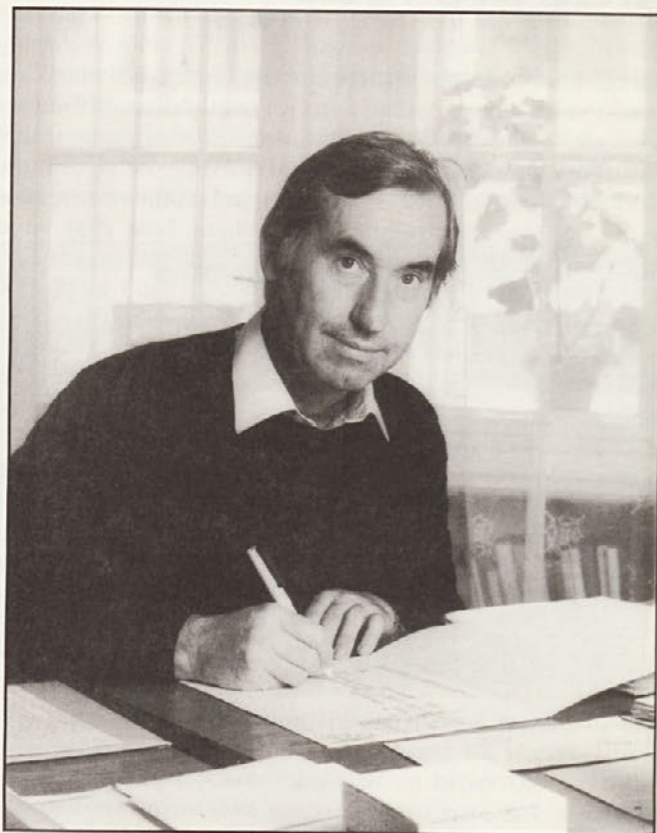
Podolgem in počez je prehodil in prevozil Slovenijo zaradi zapisovanja in raziskovanja ljudskih plesov. Pri tem ni ostal samo pri opisovanju plesa kot pojava, marveč je že od začetka upošteval to, kar postaja v etnologiji danes moderno - "kontekst" tj. življenjske okoliščine in "antropološki vidik" tj. človeka v razmerju do plesa. Zato so njegovi terenski zapiski in zvočni posnetki polni podatkov o ljudskih šegah in vsakdanjem življenju, o plesalcih in godcih, o pesmih in petju.

Svoje bogato znanje posreduje leto za letom na seminarjih, ki jih prireja Zveza kulturnih organizacij, pomaga in svetuje folklornim skupinam po vsej Sloveniji in se ne pomišlja žrtvovati svoj prosti čas, kadar ga prosijo za sodelovanje, ne da bi kdaj vprašal za plačilo oz. ga v svoji skromnosti povsem nesodobno odklanja.

Njegova umetniška nadarjenost se kaže v desetinalh odrskih postavitvah ljudskih plesov, zlasti na letnih nastopih AFS France Marolt, pri čemer se trudi in mu tudi uspeva združiti zahteve odra z ohranitvijo čim pristnejše podobe plesnega izročila. Njegova domiselnost vedno znova prijetno preseneča, saj se naši plesi, ki se mnogim zdijo nezanimivi, pokažejo vedno v novi luči, ko je poudarjena ta ali ona značilnost. Enako velja za postavitve, s katerimi rad ustrezne podeželskim skupinam z manj možnostmi. Plesno izročilo je znal predstavljati v radijskih oddajah, zdaj pa v seriji TV-oddaj, posnetih pod njegovim vodstvom v raznih krajih na Slovenskem.

Z mnogimi tehtnimi referati je sodeloval na strokovnih kongresih in objavil večje število razprav in člankov bodisi o posameznih plesih ali pojavih, ki so povezani z njimi. Pokazal je na njih poreklo, razvoj, sorodnosti s plesi drugod pa tudi na slovenske posebnosti in v marsičem popravil dosedanje napačne predstave in vrednotenja.

Njegova antologija z naslovom *Plesat me pelji* (Ljubljana

Mirko Ramovš.

Foto: Carmen Narobe.

Fotodokumentacija GNI ZRC SAZU.

1980) pomeni nepogrešljivo informacijo o našem plesnem izročilu, saj vsebuje poleg opisov z besedami tudi kinetogramme v mednarodni plesni pisavi in je zato dostopna še tujim strokovnjakom. Še bolj velja to za popolno izdajo gradiva v več knjigah z naslovom *Polka je ukazana*, od katerih sta doslej izšli prva knjiga s plesi osrednje Slovenije (Ljubljana 1992) in druga knjiga z belokranjskimi plesi (Ljubljana 1995); ostale so v delu. Čeprav bodo razmere na terenu in težnje v stroki raziskovanje usmerjale v drugačne smeri, ki jih Ramovš tudi že nakazuje, bo njegova zbirka ostala vir, iz katerega bodo morali črpati vsi, ki bodo hoteli vedeti, kaj in kako smo Slovenci včasih plesali - da nismo poznali samo valčka in polke. S svojimi izdajami predstavlja Ramovš plesni del slovenskega izročila svetu, ki je dotlej občudoval samo južnoslovska kola. Teoretična dela lahko zastarijo, dobro predstavljeno gradivo pa ohrani svojo vrednost in pomen za vedno.

Kolegi iz Glasbenonarodopisnega inštituta ZRC SAZU želimo našemu Mirku še za naprej v življenju dosti moči, veselja in vneme za poslanstvo, ki ga opravlja! Naj mu uspehi prinašajo notranje zadoščenje in zadovoljstvo, kar je več kakor vsaka nagrada.